

Démasquéen val van het

Heilige Ordo liberale EU-Rijk der Duitse Economie

Een drama in vooralsnog twee bedrijven. Het eerste voltrok zich tijdens de Corona-pandemie toen Duitsland zich gedwongen zag te breken met de vooral op zijn instigatie doorgevoerde Heilige EU-begrotingsregels onder druk van niet alleen van de zuidelijke Europese landen maar vooral onder invloed van Bidens neo-Keynesiaanse wind aan gene zijde van de Grote Plas. Het tweede bedrijf ging van start met het uitbreken van de Oekraïne-oorlog. De hybride manier waarmee het Duitse bedrijfsleven met ruggensteun van en aangespoord door *Uncle Sam* zijn economische invloedssfeer steeds weer verder oostwaarts wist uit te breiden is uiteindelijk op keiharde militaire actie van het Kremlin gestuit. Een oorlog die inmiddels aan beide zijden inmiddels openlijk hybride - militair én economisch - gevoerd wordt. De westerse economische sancties tegen Rusland waar Duitsland onder zware Amerikaanse druk zich gedwongen zag om toe over te gaan snijden diep in het eigen Teutoonse vlees en hebben er toe geleid dat het naoorlogse Duitsland van Adenauer tot en met Merkel nu voortaan messcherp in het economische gareel van de *Fed* en *Wall Street* moet lopen en zich al helemaal geen Chinese handelsavontuurtjes meer kan veroorloven.

Een fataal moment van schijnbaar vertrouwelijk *klammheimlich-freudig* brainstormen maar tegelijk hardop en openlijk dagdromen van een gefrustreerde Duitse hoge militair. Zo zouden we de misstap van vice-admiraal Kay-Achim Schönbach van de Duitse marine aan de vooravond van de Russische invasie in februari 2022 het beste kunnen karakteriseren. Een misstap die veel onthult over de gefnuikte geopolitieke imperialistische ambities van een Duitsland die *deep down* schuil gaan onder de o zo politiek über-correcte naoorlogse deken van een decennialang nadrukkelijk beleden *Vergangenheitsaufarbeitung*. Het gebeurde tijdens een betrekkelijk ongedwongen hersenstormsessie van de Indiase Denktank *Manohar Parrikar Institute for Defense Studies and Analyses* (MP-IDSA) in Neu-Delhi. Schönbach bepleitte daar om op 'gelijke ooghoogte' te komen met Poetin omdat Europa Rusland hard nodig heeft om samen met India een geopolitiek front tegen China te kunnen maken. Als iemand die zich graag als een streng gelovige katholiek presenteert voelde hij zich verbonden met het christelijk orthodoxe Rusland [1]. Ontslag uit de dienst kon natuurlijk niet uitblijven. Het incident werd snel vergeten. Begrijpelijk, maar ten onrechte. In brainstormontboezemingen van deze admiraal opent zich een diep vast gezet gevoel van onbehagen dat het Avondland - hoor op de achtergrond: Duitsland - geen rol meer speelt op het wereldtoneel. Dat China tot hoofdvijand verklaard wordt eigenlijk niet meer dan een detail. Nóg een politiek

correctheidstabele verder gepasseerd en *Uncle Sam* is het doelwit en het Middenrijk de favoriete bondgenoot - voor menigeen binnen het Duitse bedrijfsleven was dat waarschijnlijk tot voor kort geen onaangename gedachte, héél *klammheimlich* ongetwijfeld, dat wel natuurlijk.

Maar Duitsland onder bondskanselier Scholz houdt zich tot nu toe wonderwel goed. Het moreel lijkt voorsnog ongebroken. Scholz, als *Juso*-baasje tot vlak vóór de Val van de Muur een uitgesproken fellow traveller van de DDR, was later slippendrager van de huidige bondspresident Steinmeier die op zijn beurt de architect was van 'Hartz IV', het programma waarbij de toch al schrale bijstand in Duitsland nog verder uitgekleeed werd. Hun beider grote baas was Poetinvriend en 'Genosse der Bosse' Gerhard Schröder, kanselier van 1998 tot 2005. Ook hij is na de Russische inval in Duitsland in ongenade gevallen.

Om de moeilijke situatie waarin Duitsland terecht gekomen is te bezweren verkondigde Scholz kort na het begin van de oorlog niet zonder gevoel van dramatiek maar op de van hem bekende bedaagde toon dat het land en de wereld getuige was van een 'Zeitenwende' en daarom de bakens verzet moesten worden: opschorten van de opening van de gaspijplijn Nordstream2, een flinke Duitse NAVO-herbewapeningsboost en de economische rijen sluiten rond het Rusland van Poetin. Op het geo-economisch langetermijn-front zijn visie en strategie van Berlijn beduidend minder duidelijk. Door de inval van Poetin zijn essentiële lijnen van de sterk op export gerichte Duitse economie doorgesneden, Niet alleen de lijnen met Rusland, ook door de Chinese nieuwe Zijderoute tussen Europa - en dan vooral Duitsland - en China is een lelijke breuk ontstaan. Je zou bijna denken dat dat effect een van Poetins belangrijkste achterliggende economische motieven vormt [2]. En minstens zo nadelig is het effect van de oorlog en vooral de economische boycot die er op volgde voor de hele globale geopolitieke verhoudingen. Deze veranderde verhoudingen veroordelen Duitsland tot een veel nauwere samenwerking met en afstemming op Amerika's economische belangen dan Duitsland waarschijnlijk lief is. Neem bijvoorbeeld de gevolgen voor af te sluiten en te ratificeren internationale handels en investeringsverdragen. Zal bijvoorbeeld de nadere uitwerkingen van het handelsverdrag tussen de EU en de Latijns-Amerikaanse *Mercosur*-landen voortaan langs de meetlat van het Witte Huis gelegd worden? Ook ja juist voor Duitslands economische betrekkingen met de eigen Oost-Europese economische achtertuin heeft de oorlog natuurlijk heel nadelige consequenties. Die achtertuin, tijdens het interbellum in handen van achtereenvolgens Weimarrepubliek en Nazi-Duitsland als buffer tegen het Sovjet-gevaar, viel na de Val van de Muur opeens in de gelukkige handen van het zojuist één geworden Duitsland. Het Duitse bedrijfsleven maakte zich daarop alras meester van de machine-industrie in centraal en oostelijk Europa - die erfenis vormt nog steeds de - inmiddels allengs inmiddels steeds meer haperende - kern van het tweede Duitse *Wirtschaftswunder* van na de Val van de Muur. Maar de infrastructuur in deze contreien bleef voor een niet onbelangrijk deel tot op de dag van vandaag gericht op Rusland, waaronder de energie-infrastructuur. Die infrastructuur blijkt in de huidige gasoorlog de achilleshiel voor Duitsland en de met Duitsland en Oostenrijk verbonden landen in Midden en Oost Europa te zijn.

Voor de zo nu ontstane uiterst heikele verhoudingen is 'Berlijn' zelf verantwoordelijk en niets of niemand anders. Het liet zich door *Uncle Sam* verleiden zijn hand in de Oekraïne te overspelen er tegelijk op speculerend dat de verdere uitwerking van Minsk-akkoorden [3] over de status van de Krim en de zogeheten 'autonome' republieken in de Donbas wel op de lange baan zouden worden zouden worden. Zo zou ook Rusland tegelijk te vriend gehouden kunnen worden en dat kwam

goed uit want van Nordstream 2 , de nieuwe directe gaspijpleiding tussen Rusland en Duitsland, stond op het punt geopend te worden. Maar toen gooide Rusland roet in het Teutoonse eten. De rest van het verhaal is bekend.

Hoe moet het nu verder met Berlijn, met Europa? Zijn machtige positie als centrum van het Heilige Ordoliberalen EU-Rijk der Duitse Economie is Berlijn na de Corona-pandemie en het uitbreken van de Oekraïne-oorlog natuurlijk nu wel echt kwijt. Frankrijk kan die rol onmogelijk overnemen. Economisch al helemaal niet en militair evenmin. De potsierlijke trots van de Fransen van rechts tot links op hun nucleaire *force de frappe* werkt op globaal schaalniveau alleen maar op de lachspieren van de grote drie USA, Rusland en China. En zo blijft de EU, alle hoogdravende taal over Europese waarden ten spijt de slippendrager van *Uncle Sam*. Maar die overzeese oom wordt inmiddels zelf geteisterd door innerlijke strijd en tweespalt. Er is Biden veel aan gelegen om aan het Oekraïense front de nodige militaire overwinninkjes te boeken aan de vooravond van de tussentijdse verkiezingen in Amerika in november om de herinnering aan Amerika's smadelijke aftocht in Afghanistan te kunnen doen vergeten. Als dat lukt, dan kunnen de democraten misschien nog deze zogeheten *Midterms* winnen. Zo niet, dan is Biden de rest van zijn ambtstermijn aangeschoten wild en openen zich nieuwe perspectieven voor Trump of een van diens klonen. Hoe het dan verder moet met de 'westerse waarden'?

NOTEN

[1]

Zie o.m.:

=Dominic Johnson, *Leerstelle Aussenpolitik* In: *Tageszeitung* van 23 januari 2022 Zie link:

<https://taz.de/Affaere-um-Marinechef-Schoenbach/!5827888/>

=*Ukraine-Eklat: Diese Aussagen von Marinechef Kay-Achim Schönbach sorgen für Empörung* Audiofragment uit *Der Spiegel* van 23 januari 2022 Zie link: <https://www.youtube.com/watch?v=MhpA3D7nZcc>

Schönbach stond en staat in zijn opvattingen tegenover Rosland overigens beslist niet alleen, zie bijvoorbeeld dit interview met Lufwaffe-generaal b.d. Harald Kujat: <https://www.youtube.com/watch?v=yd0ijuf1lww>

[2]

Zie hierover o.m.: Marco Carnelos, *Russia-Ukraine war: the real prize is cutting Germany off from China's Eurasia plan* In:

Middle East Eye van 2 maart 2022 Zie link: https://www.middleeasteye.net/opinion/russia-ukraine-war-germany-china-prize-eurasia-plan-cut-off?fbclid=IwAR0VhUPD_5cBaHZLsU7q_KbqwimG2oWFL8KeigU1di19KtkV8plypF7Lnnoo

[3]

Bert Lanting, *De Minsk-akkoorden zouden escalatie in Oekraïne kunnen voorkomen, maar wat houden we eigenlijk in?*

In: *De Volkskrant* van 14 februari 2022 Zie link: <https://www.volkskrant.nl/nieuws-achtergrond/de-minsk-akkoorden-zouden-escalatie-in-oekraïne-kunnen-voorkomen-maar-wat-houden-ze-eigenlijk-in~b452f9c7/>